

Syksy 2012 Pariisi

Meri Rantanen

Vaihtoraportti

Johdanto

Syksy 2012 Pariisissa oli mahtava kokemus ja rohkaisen kaikkia ulkomaille lähtöä pohtivia toteuttamaan haaveensa opiskeluaikana. Itse priorisoin aikaisemmin hyvät työtilaisuudet Suomessa tradenomiopintojeni aikana ja olisin varmasti katunut, ellen olisi nyt korjannut tilannetta ja lähtenyt osana maisteriopintoja ulkomaille. Valitessani vaihtokohdetta toiveitani olivat itselleni sopiva sivuainekokonaisuus, ranskan kieli ja asuminen suurkaupungissa. Kovana suunnittelijaluonteena kyse ei siis ollut pähänpistosta vaan halusin saada ulkomaankokemuksestani mahdollisimman antoisan ja myös hyötyä uralle. Näillä pohdinnoilla ensimmäiseksi toiveekseni valikoitui Skema Business School, Pariisin kampus ja MSc Project and Programme Management. Olen tyytyväinen valintaani, sillä olen opiskellut ranskaa aikaisemmin, projektijohtamisen sivuainekokonaisuus täydentää hyvin pääaineen opintojani sekä antaa omien uratoiveideni kannalta oikeanlaista täytettä CV:een. Varoituksena jo tässä vaiheessa hyviä bilevinkkejä etsiville - tässä vaihtoraportissa seikkailee aikuisopiskelija, joten Pariisin kuumimmat klubit saattavat jäädä sivuosaan.

Alkuvalmistelut ja saapuminen Pariisiin

Päysin ensimmäiseen toivekohteeseeni ja kaikki lähtövalmistelut sujuivat Lappeenrannan päässä oikein hyvin. Sain sähköpostiin tervetulopakettin Skemasta, joten tiesin minne mennä ja koska. Selvittelin kesän aikana käytännön asioita ja kertailin ranskaa itseopiskelukurssin muodossa. Tilasin etukäteen mm. eurooppalaisen sairaskorvauksikortin, selvitin asumismahdollisuuksia sekä ranskalaisen asumistuen (CAF) koukeroita ja pankkitilin avaamiseen liittyviä asioita, tilasin syntymätodistuksen ranskaksi ja otin kopiot tärkeistä asiakirjoista sekä maksukorteista ja passista. Halusin minimoida papereiden ja käytännön asioiden kanssa kamppailuun kuluvan ajan ja nauttia kaupungista. Kannattaa nähdä etukäteen vaivaa ja tutustua kohteeseen, jonne on menossa. Vaikka olinkin hyvin varautunut, monet asiat tulivat silti yllätyksenä ja vaativat oman selvittelyaikansa.

Olin onnekas ja suomalaisen tuttuni omistama vuokrayksiö sattui vapautumaan juuri syksyksi, joten asumisen suhteen en joutunut juurikaan näkemään vaivaa. Asunnot ovat Pariisissa pieniä ja kalliita sekä niiden löytäminen vaikeaa. Omani maksoi melkein 700e/kk veden ja sähkön kanssa ja neliöitä oli 15. Asunto tosin sijaitsi lähellä Riemukaarta todella mukavalla alueella eikä asunto ollut pariisilaisittain kallis, vaikka hurjaltahan tuo neliöhinta kuulostaa. Normaalisti välitysyhtiöt ottavat korkeita korvauksia (jopa kahden kuukauden vuokra), eivätkä vuokranantajat välttämättä ole innostuneita ulkomaalaisista opiskelijoista.

Avasin pankkiin tilin CAF-rahaa varten, mutta muuten olisin pärjännyt suomalaisilla korteilla 4 kk ihan hyvin. Société Générale –pankkia voin suositella. Osa pankeista tosin maksaa 100e opiskelijoille, jotka avaavat heidän kauttaan tilit. Kannattaa kuitenkin katsoa millä ehdoilla, sillä rahan saaminen tilille saattaa kestää ja olla vaivalloista. En ollut aikaisempien tulojeni perusteella oikeutettu CAF-tukeen, mutta tuttuni, jotka eivät olleet työskennelleet opiskelujen ohessa, onnistuivat huikean paperisodan jälkeen hankkiutumaan tämän tuen piiriin.

Stereotypiat Ranskasta byrokratiahelvetinä ovat siis täysin totta. Vaikka itse luulin olevani valmistautunut ja asennoitunut erilaiseen kulttuuriin asiat vaan tapahtuvat joskus suomalaisella mittapuulla katsottuna rasittavan hitaasti ja kärsivällisyyttä vaaditaan. Pariisi on ihana kaupunki ja lomakohde, mutta eläminen ja arkisten asioiden järjestäminen voi poiketa yllättävän paljon huolettomista Amélié-mielikuvista. Itselleni jäi pitkästä ja lopulta täysin turhasta CAF-prosessista lähinnä muistoksi ranskalainen shekkivihko ja jäsenyys paikallisen Kelan verkkosivuille. Opin arvostamaan suomalaista sujuvuutta enkä enää ulkomailla ollessani ”poikkea nopeasti ohi mennessäni” hoitamaan mitään virallista asiaa. Aina kannattaa ottaa kaikki paperit mukaan, selvittää etukäteen netistä niin paljon kuin mahdollista, varata koko päivä aikaa ja olettaa, ettei asia hoidu. Tällä asenteella joskus yllättyy positiivisesti, eikä energiaa kulu pettymyksen kokemusten jalostamiseen.

Pariisin metro on hyvä, mutta ruuhka-aikoina täynnä ja vaihdot vievät usein paljon aikaa. Myös RER-junat kulkevat kaupungissa ja ovat nopeampia kuin metro. Kävelin paljon syksyn aikana ja Pariisissa on myös kattava kaupunkipyöräverkosto. Asunnon sijainnissa on hyvä huomioida aika, jonka on valmis päivässä käyttämään kulkemiseen ja selvittää kuinka monta vaihtoa pääsy koululle lopulta vaatii. Julkinen liikenne on myös aika kallista, kuukausikortti Pariisiin sisäiseen liikenteeseen maksaa 68e ja jos asuu 1. alueen ulkopuolella muistaakseni n. 85e. La Défence sijaitsee 2- alueella, mutta sinne pääsee 1. alueen lipulla jos kulkee metrolla. Sen sijaan jos käyttää junaa tarvitsee kalliimman lipun. Monet, jotka asuivat aivan yliopiston vieressä, ostivatkin vain kertalippuja. Jos aikoo viettää Pariisissa pidemmän ajan voi tilata opiskelijakortin, jolla saa alennusta (tämän saaminen vie aikaa, eikä maksa itseään takaisin 4 kuukauden aikana).

Koulun alkaminen

Skema sijaitsee samalla kampuksella monien muiden pariisilaisten businesskoulujen kanssa La Défencen kaupunginosassa Länsi-Pariisissa. Saavuin ensikertaa Leonardo Da Vinci –kampukselle orientaatiopäivänä, joka oli yhteinen kaikille kansainvälisissä ohjelmissa aloittaville opiskelijoille. Saimme tietoa käytännön asioista, kulkuluvat sekä opiskelijanumerot sähköpostiin ja koulun koneille. Tosiaan, kampukselle ei pääse turvamiesten ohi ilman kulkulupaa ja tästä koituikin pienimuotoista selvittelyä, koska omasta tervetulo-paketistani puuttui kulkulupa ja sen saaminen vei noin kuukauden.

Aloitimme opinnot pakollisen globalisaatio-kurssin myötä ja tutustuin ensimmäisen viikon aikana markkinoinnin ja rahoituksen opiskelijoihin. Omat kurssini alkoivat vasta myöhemmin, mutta ensimmäisellä viikolla tutustuin moniin ihmisiin, joiden kanssa myöhemmin ystäväystyin ja vietin paljon aikaa myös vapaa-ajalla. Skema tarjosi ranskan tunteja kansainvälisille opiskelijoille, mutta niihin kuului vain kaksi tuntia opetusta joka toinen lauantai klo 9:00 ja tunnit alkoivat vasta puolessa välissä lukukautta. Eivät siis osoittautuneet valtaviksi menestyksiksi... Kovin montaa tuntia ranskaa ei tullut koulun puolesta opiskeltua. Ostin tosin eräältä kirpputorilta Aku Ankkoja ja lueskelin niitä. Milla Magiasta kartutin hyödyllistä arkipäivän sanastoa kuten korppi, rupikonna ja saituri.

Olin valinnut sivuainekokonaisuuden, jossa ei ollut muita vaihto-opiskelijoita ja tämä näkyi mm. monien asioiden sekavuutena ja oma-aloitteisuutta vaadittiin. Kukaan ei muistanut, että olin vaihto-opiskelija, josta syystä puutuinkin joskus joltakin sähköpostilistalta tai en

saanut informaatiota, joka oli esimerkiksi mainittu lukukauden maksujen yhteydessä. Tosin enemmän tästä vaihto-opiskelijan statuksen puutumisesta oli hyötyä itselleni. Takakireänä aikuisopiskelijana olin myös tyytyväinen, että muiden opiskelijoiden motivaatio oli taattu korkeilla lukukausimaksuilla. Yhteinen motivaatiotaso helpottaa ryhmätöiden tekemistä kun kaikki ovat sitoutuneita ja haluavat oppia. Muut opiskelijat tulivat ympäri maailman ja ryhmässämme oli pääosin ranskalaisia, kiinalaisia, marokkolaisia sekä yksittäisiä opiskelijoita Afrikasta, Romanista ja Yhdysvalloista. Suoritin projektijohtamisen ryhmän kanssa koko syksyn opinnot 30 op. Teimme paljon ryhmätöitä ja työskentely näin monikulttuurillisessa ympäristössä todella opetti asioita eri näkökulmista ja avasi silmiä. Osa opiskelijoista tosin oli pettyneitä maisteriohjelman sisältöön maksettuaan siitä paljon. Ymmärrän heitä hyvin, koska työskentely oli todella käytännönläheistä eikä yhtä teoreettista kuin tyypillinen yliopisto-opiskelu. Uskon kuitenkin, että ohjelman tarkoituskin oli osittain lukuisilla esiintymisillä, ryhmätöillä ja hieman hankalilla toimeksiannoilla valmistaa opiskelijoita projektityyppiseen työskentelyyn, jonka perusolemus on olla hankalaa ja jatkuvaa asioiden yhteen sovittelua ja uudelleenaikataulutusta. Kuuluu epäjumalaksi opettaa.

Kurssit

Alla olevassa taulukossa näkyy suorittamani kurssit sekä kurssien opintopisteet. Kerron yleisellä tasolla kurssien luonteesta ja sisällöstä, mutta kiinnostuneille kurssien tarkemmat kuvaukset löytyvät osoitteesta: <http://www.skema.edu/programs/masters-of-science/programme-courses-msc-project-and-programme-management-and-business-development>.

Business intelligence and project Management	2
Business Plans and Business Models	2
Globalization	3
Organizing Projects : tools and techniques	4
Prince2 foundation	4
Professional & Personal Development S5	1
Project communication and project configuration	2
Project Financing	4
Project Management and sustainability	2
Research Methods and Critical Thinking	2
Team and Social competencies/Multicultural Management	4

Globalization ja Business Intelligence and Project Management -kurssit kuuluivat pakollisina kaikille ja samoin Research Methods and Critical Thinking oli metodikurssi gradua varten. Olisin voinut jättää nämä kurssit suorittamatta, mutta koska halusin Skemasta todistuksen lukukaudesta, kaikki kurssit tuli olla suoritettuina. Toiseksi, ulkomailla suoritettut sivuaineopinnot eivät käsittääkseni tule LUT:n todistuksessa näkyviin muuta kuin ulkomaanopintoina, josta syystä todistus on hyvä olla olemassa, mikäli aikoo hyödyntää kursseja työnhaussa.

Paras kurssi oli PRINCE2, joka on eräänlainen projektin hallintamenetelmä ja tavallaan runko projektien läpiviemiseen dokumentteineen ja osavaiheineen. Sain suorittamastani kurssista sertifikaatin, josta piti maksaa 90e. Kyse on ulkopuolisesta organisaatiosta, joka myöntää sertifikaatit eikä näin ollen ole Skeman oma kurssi.

Koko ryhmä suoritti samat kurssit ensimmäisenä lukukautena, eikä projektijohtamisen kursseja saanut valita vapaasti. Tältä osin alkuperäinen learning agreement meni hieman uusiksi, sillä hakiessani en tiennyt miten kurssit jaetaan lukukausien kesken ja olisin halunnut käydä osan 2. lukukauden kursseista. Kampuksella on kuitenkin vain yksi projektijohtamisen ryhmä käynnissä kerrallaan, joten kurssit järjestetään vain kerran vuodessa.

Lähes kaikki kurssit sisälsivät ryhmätyön tai useita pieniä osaprojekteja. En ole ollut perinteisesti ryhmätöiden suurin ystävä, mutta täällä niitä tehtiin hieman eri tavalla. Usein huomio on pääasiassa substanssissa, mutta tässä opintokokonaisuudessa oppi myös ymmärtämään prosessia asioiden ympärillä. Tenttejä ei juuri ollut ja opiskelu oli jakaantunut lukuvuoden aikana siten, että välillä olimme 9-18 koululla ja osa viikoista täysin vapaata. Aikataulut muuttuivat pitkin syksyä ja projektijohtamisen ohjelma noudatti eri aikataulua kuin esimerkiksi markkinoinnin ja rahoituksen opiskelijat. Itselleni tämä järjestely sopi oikein hyvin yhteen muiden syksyn kuvioiden kanssa. Matkustin syksyn

aikana Nizzaan ja Bretagneen siellä asuvien ystäväni luokse sekä ystäväni ja perheeni Suomesta kävivät Pariisissa syksyn aikana. Vierailin myös Lillissä lyhyesti.

Pariisin elämää

Olin todella tyytyväinen valintaani lähteä Pariisiin. Nautin syksystä ja lähtö oli yksi elämäni parhaista päätöksistä. Suosittelen Pariisia vaihtokohteeksi ihmisille, jotka haluavat nähdä ja kokea. Myös kielitaidosta on hyötyä ja vaikka asia ei loppuun asti ranskalla hoidukaan ystävällisyys on lähes taattu kun yrittää. Yksi peloistani oli, että joudun opiskelija-asuntoon kuuntelemaan ruotsinlaivaa neljäksi kuukaudeksi. Onneksi näin ei käynyt vaan oma ihana pikkuasunto järjestyi läheltä Riemukaarta ja sain sveitsiläisestä seinänaapuristani hyvän ystävän, jonka kautta taas tutustuin hänen ystäviinsä.

Parasta syksyssä oli Pariisi kaupunkina ja se kuuluisa ranskalainen elämäntapa. Aika oli myös opettavaista ja opin paljon itsestäni tuona aikana. Olen aikaisemmin käynyt Pariisissa, mutta en ole koskaan ollut niin valtavan ihastunut siihen. Näin hetken aikaa asuneena sanoisin, että suurena kliseenä Pariisi vaan toimii. Se todella on haitarinsoitajia katujen varsilla, keskustelija taiteilijamummojen kanssa Montmartressa ja synttäreiseurueiden kutsuja piknikille. Useimmat ihmiset ovat myös erittäin kohteliaita ja auttavat mielellään. Oli mukavaa asua kaupungissa, jossa vieraillekin ihmisille tullaan juttelemaan ja raskaiden laukkujen kanssa ei tarvitse kauaa kamppailla kun joku on jo tarjoamassa apua.

Ruoka on tietysti hyvää ja nähtävyyksiä sekä taidetta riittää. Kaikkea tekemistä löytyy ja varsinkin ravintoloissa syö suomalaisen hinta/laatu-tasoon nähden edullisesti jos vaan lähtee keskustan ulkopuolelle. Omasta mielestäni parasta Pariisissa olivat puistot, piknikit, kahvilat ja pienet tunnelmalliset ravintolat. Harrastaminen tosin on aika kallista, esim. joogatunnit olisivat maksaneet 25e/kpl. Itse kävin lähipuistossa juoksemassa ja muuten tekemistä oli niin paljon, etten oikeastaan muita harrastuksia tarvinnutkaan.

Hyvää Pariisin matkaa sinne lähteville, toivottavasti vinkeistä oli apua ja reissustanne tulee hieno. Pariisi ei ole helpoin kohde - varmasti tulee väärinkäsityksiä ja välillä turhauttaakin, mutta luultavasti sitäkin enemmän hienoja kokemuksia. Pariisi vaatii paljon, mutta niin se antaaakin. Kunhan aloittaa sillä vapisevalla lukioranskalla takeltelemaan jotakin "Excusez-moi madame/monsieur je suis désolé de vous déranger mais je un problem..." -tapaista, selviytyy tilanteista, ihmiset osoittautuvat ystävällisiksi ja Pariisi antaa parastaan 😊